

Рік XVII. Нью-Йорк, Четвер, 27-го Мая 1909 Число 20.

Vol. XVII. New York, N. Y. Thursday, May 27, 1909. No. 20.

Від Головного Уряду Р. Н. Союзу в Америці.

Розмет за місяць Цвітень 1909.

Виплачено допомоги на суму	11,100.00
Платня головних урядників за Цвітень	190.00
Адміністрація Союзу за Цвітень	110.40
Express від розсилки Календаря за 1909 р.	114.30
Весь розхід виносить	\$11,514.70

Розмет платить 9759 членів на ціле посмертне (кожний по 1 дол. 11 цнт.) і 1393 членів на пів посмертного (кожний по 56 цнт.)

Крім того кожний член платить за орган „Р. Н. Союзу“ по 10 центів, на Резервовий Фонд по 2 центи, на Народний Фонд по 1 центі, на Фонд Бідних по 1 центі.

Член на ціле посмертне платить 1 дол. 25 цнт, а на половину посмертного 70 центів.

А. Шаронь, гол. касієр.

С. Ядловский, гол. секр.

Д. Капітула, гол. предсід.

До загального відома усім відділам і усім членам Р. Н. Союзу

Подає ся до загальної відомости усім місцевим урядникам як і усім членам Р. Н. Союзу, що Головний Уряд не буде прилимати до відомости ніяких похоронних коштів по померлих членах, які будуть перевищати суму сто доларів. Ухвала X-ої Гол. Конвенції Р. Н. Союзу в Філадельфії, Па. ясно означила, що ніякий член ні ніяке братство не сьміє призначити на похоронні кошти більшої суми як 100 доларів з маючої виплатити ся посмертної допомоги. Просить ся отже, щоб всі місцеві Урядники відділів Р. Н. Союзу точно придержували ся наведеної вище точки ухвал X-ої Гол. Конвенції.

Д. Капітула

Гол. Преде. Р. Н. Союзу.

Оголошене.

Подаю до загального відома усім Впов. ПП. місц. Організаторам, щоб при усяких змінах помешкань повідомлювали мене сейчас про зміну своєї адреси, як рівнож, щоб відсилали мені сейчас по одержанню своїх премій посвідки, то є сині карточки, котрі дістають в залученю.

З поважанем

М. Беля

Гол. Організатор Р. Н. Союзу.

Не виставляйте себе на глум!...

Коли ви були випадково в зоологічному огороді, то певно ви побачили величезного шимпанза. Стаєте перед його кліткою і цікаво слідите кожний його рух. Ось він підносить воняване покривало, поважно розстелює його по землі потім кладе ся на ньому, завиває ся та примикає очі...

„Чудово“ — кличете. „Дійсно, неначе мудра людина!“...

Пригляньта ся йому однак дальше. Шимпанз відкидає накривало, дре ся на сталеві прутья клітки воліючи за собою що попале. Бере покривало, оглядає його зі всіх сторін, неначе б бачив се пораз перший, кидає його з гнівом на землю або ніжно пригортає до грудей. І ви бачите, що ділами його не кермує ані розум, ані ціль, ані інтелігенція.....

Але лишім шимпанза зоологічного огорожу на разі в супокою, а дальше говорім про „з'їзд робітничий“, який відбув ся в Нью-Йорку в суботу, 22. с. м.

„Робітничий з'їзд...“ Яка внесла справа. Скільки трагедії, скільки сліз і горя, скільки болю і шляхотних поривань містять в собі ці два слова. Українські робітники улажують з'їзд! Перший український робітничий з'їзд в Америці!...

„Чудово“ — кличете. „Дійсно, культурний народ!“...

Пригляньте ся йому однак дальше. „Робітничий з'їзд“, так, як він відбув ся, по просту не заслуговує би навіть і на згадку — наколи б не гумористична його сторона. А гумор сей формально поражував, і приходило ся сьміяти і сьміяти — сьміяти крізь слези, над — скажім так делікатно — людською наївністю...

На шумно заповіданім з'їзді було аж цілих 18 людей. З того поважного здвигу делегатів аж 3-ех було позамісцевих — а рошта се члени одного нью-йорського товариства. Перший реферат „Теперішнє положенє українських робітників в Америці“ виголосив редактор „Хлопського Параграфу“ обговорюючи зі всіх сторін, всесторонно і широко — кошт поставлення хреста на нью-йорській церкві. В другім рефераті той самий бесідник розводив ся, як назвати основуючу ся партію. Над сею справою вела ся найдовша диспута, та бачило ся, що всім ходило головнє не о програму, не о ціль, але о назву. І ся нещасна назва положила ся правдивим „камнем предковенія“ перед шановним з'їздом і туй-туй не розбила усіх нарад. Кінець кінцем порішено назвати основуючу ся партію „Українська робітнича партія в Америці“ з додатком, що програму для нью має випробити ся на основі програми соціалістичної. Партія ся має бути чисто соціалістична, однак не сьміє входити в зносини з тутешньою, американською соц. партією, позаяк ся є за мало поступова для „Укр. роб. партії в Ам.“ Ся послідна має лишити ся цілковито, повно і зі всіх боків независимою від нікого... Коли прийшла на чергу 4-точка, то є справа відношення до старокраєвих партій, нараз вискочив на естраду Трильовський.

Не гадайте, що може якийсь делегат іменем Трильовський, ні — се вискочив таки сам наш галицький адвокат, др. прав, організатор „Січий“, посол до Ради Держ. і прочія і прочія, Др. Кирило Трильовський та якимись 40 коронами, зробивши поміж делегатами дві партії, страшив більше пів години цілий шановний з'їзд. Коли нарешті зроблено порядок з тими нещасними 40 коронами і узнано, що Др. К. Трильовський є зовсім all right — порішено одностайно підпомагати галицьку радикальну партію добрими радами. Пята точка обговорювала справу відношення до тутешніх руських асекурацій. Без закінчення ухвалено такі так живцем проковтнути Р. Н. Союз, усіх його урядників і провідників. Зі всіх сил, якими лишень з'їзд розпоряджував, порішено Р. Н. Союз нищити і валити — обіцюючи натомість основати колись нову „широ-робітничу“, асекураційну організацію. По прочитанню 6-тої точки програми „Відношенє до політики релігійних сект (?) поміж нашим народом“ рішила перша українська соціал-робітнича партія платити усім „гр. катол. попам“ по 200 дол. місячної „пейди“, з тим застереженєм, що вони не сьміють вже брати ні цента за ніякі треби. В сїм напрямі має видати ся універсал до всіх „живих і мертвих, ненароджених і народжених“ укр. соціалів в Америці. По сїм ухвалено узнати „Хлопський Параграф“ офіціальним органом партії та усюди основувати свої товариства, яких члени платили б по одному доларови партійного податку.

Поміж ухваленими внесеннями своїм гумором найбільше заслугоє на увагу рішуче жаданє, аби Р. Н.

Союз безпроволочно видав новооснованій партії увесь свій „Народний Фонд“ (який складають члени платячи при розметі по 1 центови місячно) — позаяк одним заступником народу є ся партія!... Другим таким гумористичним інцидентом була заборона „Свободі“ заступати ся за Мирославом Сичинським, позаяк новооснована партія мусить мати також якийсь претекст до скликування віч. Скликувати віча з цілю отвертого пропагування соціалізму не мож, „позаяк вийде ся з віча з розваленою головою“ — (найрідніші слова самого референта).

І нехай ніхто не гадає, що подані тут ухвали і резолюції та домаганя з'їзду суть тут подані в скарікатуризованій формі. Зовсім ні. Вони суть дослівно такими, якими приймав їх з'їзд, які переходили одноголосно!

І попросту не хоче вірити ся, щоб границі людської наївності могли дійти аж до таких монструальних високостей. Щоб люди, які беруть ся „починати нове жите“, беруть ся „добувати кращої долі“, зраджували такий брак найелементарніших понять...

Мимоволі пригадує ся клітка і накривало, та якісь відрухи. І ти забуваєш, що находиш ся на „з'їзді“, та переносиш ся гадкою — в зоологічний огорож.

Панове, що берете ся реформувати старий світ, знайте:

1) програми соціалістичної партії, під яку ви підписуєте ся, ви компетентно не знаєте, не бачилисьте її та навіть може і ніколи не малисьте її в руках. Ся програма лише віру ненарушимою, вважаючи її як зовсім приватну річ людини. А ви?... Цілий ваш з'їзд від початку до кінця нічим иншим не займав ся, як вірами, ухвалюванем пейд „попам“, коштом ставлення хрестів на церквах, і т. д. Отже на соціалістичній програмі ви так розумієте ся, як... сей в зоологічному огорожі — значить ви соціалістами не єсте.

2) Порішаючи беззвзглядно нищити Р. Н. Союз — одну організації, в якій наш поселенець находить тут на чужині поміч і підпору, ви дали доказ, що єсте ворогами народу, що не єсте Русинами.

3) Мудра людина, нищачи зле дає натомість щось ліпше, представляючи се нове добре, давнійшому, злому. Ви порішили нищити Союз, не даючи народови натомість безумовно нічого... Бо голословних балачок ваших про якесь нове, маюче доперва колись основати ся товариство годі брати серйозно. Ваша отже робота показує, що годі вас уважати навіть за розсудних...

G 67

4) Ухвалюючи такі нісенітницї, як платня священикам і т. п. ви показали, що означене „нерозсудний“ є для вас дуже навіть невистарчаюче...

5) А вже вершком дитячої наївності є жадати чогось, що є беззвзглядно чужою власністю, до чого ви не маєте найменшого права... Після такої самої логіки ви можете зажадати на улиці від першого ліпшого прохожого капелюха і сурдуга, черевиків або і мошонки. А як з такими поступають — се звісна річ...

Тому панове — не виставляймо себе на глум...

АМАТОРСКЕ ПРЕДСТАВЛЕНЕ

„НЕВОЛЬНИК“

драма зі співаним і танцями в V діях, в 8-ох відслонах

відіграють

члени тов. „Бандурист“ в Монессен, Па.

дня 29-го мая 1909 р.

в OPERA HOUSE при Schoonmaker Ave.

Поч. точно о год. 7 і пів веч. ВСТУП 25 цнт.

Чистий дохід призначений на гр.-кат. церков.

Козак-нетяга.

(За Мордовцем.)

Саме на Спаса в місті Черкасах, на ринку, серед повбіраного, вистроєного поспільства, серед поважних міщан та довговусих козаків, серед парубків, дівчат, молодих і дівчор, серед навалених гір з кавунів, днів та серед возів з яблуками, сливами та грушами ходив собі обідранець — не то бурлака, попихач жидівський, не то козак-нетяга, не то бідолашний свинопас або волопас, що прийшов на ринок, не маючи й шеляга в кишені аби купити собі яблуко чи Богови свічку поставити від свого сирітства.

На бідному козаку-нетязі три сиром'яї: опанчина рогозоя, поясина з хмелю скручена, а чоботи сапанці такі, що видно п'яти і пальці: де ступить — босої ноги слід пише. А того ще мало, бо на козакови шапка-бірка, зверху дїрка, травоя пошита, дощем покрита, а вітром на славу козацькую підбита.

Але молодець ходить собі гордо, плює через губу та поглядає на трох пишних не то панів-ляхів, не то козаків, що пнуть ся, випинають ся, навіть „ляхом вирубують“, себто по польськи трошка закидають. А були се дуки срібляники, багаті, значні козаки; Войтенко, Золотаренко та Гаврило Довгополенко.

— А чи не піти нам, шановні панове, до шинькарки? — сказав один з дуків, скося поглянувши на козака-нетягу.

— До Насті Горової, шинькарочки степової? — спитав, усміхаючись, другий дука.

— А хоч би й до Насті.

— Добре, панове. У неї є такий запридух, горілка оковита, що аж очі рогом лізуть від одної чарки, — додав третій.

А нетяга мов би й не чує того та навіть і щез кудись.

Але коли дуки увійшли в шиньок та поздоровкали ся з гарною молодією шинькаркою, то побачили, що обіранець-нетяга був уже тут: він стояв собі смирененько біля печі та сунув свою шапку, що готова вже була зовсім розлітись ся.

Хоча після звичаю ті, що пізніше увійшли повинні були поздоровкати ся з тим, що сидить уже в хаті, але бундючні дуки того не зробили і гордо позасідали коло стола.

— Гей, Насте, серце! — сказав старший з дуків. — Давай нам меду та доброї горілки.

— Якої-ж вам, паночку, горілки дати? — защебетала шинькарка, дзвенючи намистами та дукачами. — Прості чи оковитої?

— Самої пекельної — запридуху, — пояснив другий.

— Спотикачу, дядька спотикайленка, — додав третій.

Метнула ся шинькарка, принесла що треба, поставила на стіл, збігала потім за медом, що так і порскав, мов сердитий пан, а потім відійшла в бік і підверла ся рукою.

— Пийте, панове, на здоров'ячко та не забувайте Насті — прошебетала вона й уклонила ся.

А нетяга все стоїть коло печі, все сушить свою лохмату шапку та скося поглядає на дуків. Ті собі нють і знова, проти звичаю, ні один з них не закликав нетягу на меду шклянку чи горілки чарку.

Обличчя нетяги пробігла недобра усмішка і він все поглядає на багатів. В тих ясних чорних очах було щось таке, від чого думкам ставало не по собі і горілка не йшла в горло. Іх дратував сей обідранець своїм спокійним поглядом; здавало ся, що сі очі дивлять ся на них так, як иноді очі великого пана, якого небудь ясновельможного князя дивлять ся на останнього хлопа.

Не витримали того дуки, тим більше, що вже й хміль почав їм у голову стріляти.

— Гей шинькарко Горовая, Настя молода! — закричав Войтенко, надимаючи ся на великого пана. — А підливай нам солодкого меду, а того козака, пресучого сина, в потилицю з хати випихай.

— Геть його, геть! — прикрикнув Золотаренко. — Певно він, пресучий син, по винницях та броварнях валив ся; обпавив ся, обшарпав ся, обідрав ся, а тепер прийшов до нас добувати, щоб у другу корчму нести пропивати.

Обіранець на се тільки усміхнувся, а шинькарка зі сміхом підійшла до нього і взяла за чорну чуприну.

— Іди, іди, козаче! Іди собі з Богом! — реготала вона, тягнучи обідравця, мов вола за роги, а другою рукою злегка підштовхуючи в потилицю.

Обіранець опирав ся. Настя реготала й тягла його далі, аж поки на превелику силу не дотягла до порога. Але дальше порога діло не пішло, бо обіранець упер ся голими п'ятами в поріг, а головою об одвірток і вже великої треба було сили його здвигнути. Втомила ся Настя.

— А цур тобі та пек!.. Ото бугай здоровенний! — сьміяла ся вона, дмухаючи собі в долоні. — Аж долоні болять.

Тоді Гаврил Довгополенку жалі стало бурлаки і він, витягнувши з кишені дрібну денежку*); підійшов до шинькарки і тихенько сказав;

— Знаєш що, Настю серце? Хоч ти на сих бідних лиха таки пноді буваєш і обашна. Як би ти, серце, збігала до пивниці та от на сю людську денежку хоч будь якого пива наточила — отьому козакови, бідному нетязі на похмілья живіт його козацький підкрипила.

Шинькарка взяла денешку, вийшла до наймички й сказала їй:

— Біжи ти, дівко-наймичко, до пивниці та наточи пива — лиш не з перших бочок, а вісім бочок помини, а з дев'ятої поганого пива вточи: вже ліпше його таким нетягам роздавати, аніж свиням виливати.

Але молода наймичка сама знала біду і не послухала шинькарки, щоб минути вісім бочок, а з дев'ятої поганого пива налити. Вона дев'ять бочок минула а з десятої вточила найліпшого, найкріпшого меду „паного чола“.

А вернувши ся до хати, наймичка ще й лице від меду відвертає, ніби то пиво так смердить, а сама підморгнула козакови ще й поклонилась, мед подаючи.

Козак, дякуючи, взяв з рук наймички пугар, покушав меду трошки — бачить, що добрий та взяв тоді коновку за одно вухо і стало в коновці сухо. А потім як не вдарило тою коновкою об долівку — аж у дуків чарки й фляшки зі стола попадали, з печі саджа полетіла, а шинькарка аж присіла з переляку.

— Ой лишечко! — крикнула вона.

— Ото дурень! — сказав Золотаренко. — Певно він доброї горілки з роду і в вічі не бачив, коли й погане пиво так його дуже охмелило.

Почув се козак, підійшов до стола та як крикне:

— Гей ви ляхове, пеські синове! Ану лиш посувайте ся до порога, щоб мені козаку-нетязі, було де з ходаками сісти.

Дуки переглянули ся. Козак уже дивив ся на них не так, як обідранці дивлять ся.

— Ану геть ви, дуки срібляники! — знову крикнув козак.

Бачуть дуки, що хлоп, як бик, і що з ним бесіда тяжка — ще диви ся і в них коновкою шпурне — тож посунули ся і дали місце нетязі за столом.

Шинькарка теж посмирніла та лиш з дивованем поглядала на дивного гостя.

А козак сів собі на передне місце, на покуті, відсунув від себе чужі чарки та фляшки і витяг з під поли щирозлотний обушок.

— Гей шинькарко! — крикнув він, кладучи свою заставу на стіл. — Цебер меду за сей обушок.

Перелякана шинькарка не знала, що їй робити і поглядала на багатів. Дуки переглянули ся.

— Не давай йому, Насте, — сказав нарешті Войтенко, — не викупить він у тебе тієї застави, коли не стане до нас волів поганяти або тобі в печі палити.

Тоді козак, не говорючи ні слова розпускає свій пояс хмелевий, розстібує широкий шкіряний черв'як та як труснув ним, то так і засипав весь стіл черв'яками золотими.

Тепер все змінило ся.

Шинькарка охнула, заблискали красиві її очі і губи затремтіли, а у багатів і хміль з голови пропав. І кинули ся вони навперейми до козака.

— Ох, братіку, пане козаченьку — як же ти нас одурив! — каже Золотаренко.

— Випий, козаченьку, випий, серце, нашого меду-горілки, — припрошував Войтенко.

— Не держи на нас, братіку, пересердя, що ми над тобою сьміяли ся — то ми жартували...

А нетяга все не говорить ні слова. Потім підійшов до відчиненого вікна і свиснув.

І нараз, — з'відки не взяли ся — входять до шиньку три козаки і, низько кланяючись, підходять до нетяги.

— Здоров був, батьку козацький! Ось твої шати, — сказав перший з них, — твій шовковий жупан.

— А отсе твої, батьку, жовті сапанці, — сказав другий.

— А отсе твої штани червоні та шапка оксамітна, — сказав третій.

І справді у руках тих трох козаків були дорогі убори: перший тримав голубий шовковий жупан, шитий золотом, другий — жовті сапанці чоботи, а третій — широкі-широценні червоні штани.

Як переодяг ся козак — то став такий лицар, що аж! Тоді старший джура звернувся до нього з такими словами:

— Гей Хвеську Ганжа Андибере, батьку козацький, лицарю славний! Досить тобі тут пробувати — іди на Україну батькувати.

• Дуки аж назад відхитнули ся при тих словах та шепотіли між собою:

— Так се не козак бідний нетяга...

— Се сам Хвесько Ганжа Андибер, гетьман запорожський...

— Отаман кошовий...

Трохи насьмілючись, дуки з поклонами наблизили ся до козака і стали просити вибачення, що так вийшло.

А Гаврило Довгополенко, підійшовши до него та кланяючись низько, сказав:

— Посунь ся і ти до нас, батьку козацький, ближше: будемо думати-гадати, як би добре на славній Україні проживати.

А Войтенко і Золотаренко почали підносити йому зі своїх рук мед та вино. Козак не відмовляв ся брати, лиш приймаючи з їх рук напички, не пив їх, а виливав на свою дорогу одежу.

— Гей шати мої, шати! — казав він при тім — пийте, гуляйте. Не мене шанують — вас поважують, бо як я вас на себе не надівав, то й чести від дуків срібляників не видав.

Дуки зовсім стеряли ся і не знали на яку ступити, боючись й поглянути на сього отамана і огой трох козаків. Шинькарка теж стояла ні жива ні мертва.

Але не довго так тягло ся. Старший гість поглянув на своїх молодців.

— Гей козаки-діти, друзі-молодці! — крикнув він і ласкаво й грізно. — Прошу я вас добре дбайте — сих дуків срібляників як волів з-за столу витягайте, перед вікнами розкладайте та по три березини їм загинайте, щоб вони мене згадували і до кінця віку не забували.

І він показав на Войтенка і Золотаренка, а до Гаврила Довгополенка звернувся з ласкавим словом.

— А ти, братчику, сідай коло мене та випемо, бо ти бідним чоловіком не погордував. А хто бідним чоловіком не гордує, того Бог добром дарує.

Войтенка й Золотаренка взяли тим часом джури, вивели з хати, ростягли під віннами та й випарили березою добре. Ще й прочитали їм:

— Гей дуки ви, дуки! За вами луги й луки — нігде нашому брату козаку-нетязі стати й коня попасти.

А довкола зібрало ся товпище.

— Так їх, так! — кричали люди. — Вони з бідного чоловіка остатню сорочку стягають.

— От так Хвесько козак! От так Ганжа Андибер! — кричали радісі голоси. — Се він за нашого брата стоїть, за голоту!

Петро Кир... к.

ЦАРІ — КАТИ.

(Конець.)

Наперед накинувся Николай на конституцію Фінляндії. Фінляндія мала конституцію, котру отримала коштом покори, граничної з підлостію, коштом палення кадил всім варварським забігам царів. Фінляндія стергла тільки власних прав а сатрапам російським достарчувала найзайшлих сторонників самодержавія (з винятком Фінляндії). Країна тисяч озер була так льовальною, що не можна було її нічо відобрати.

Цар несподівано звернувся против Фінляндцям. Молодіж викликає розрухи, котрі були передньою стороною тисячі розрухів, тисячі буючих жерел а в одну шукаючих відпливу. Що-ж цар на се? Цар в той час витягає нагайку з'за пояса... Тисячі студентів взято в ряди салдатські на п'ять літ служби, з поміж котрих кільканайцятьох розстрілено за відмовлене зложення присяги, через що виникнули демонстрації по всіх містах університетських Росії, котрі закінчились кровавим погромом безбронного люду під собором Казанським в Петербурзі, та за що князь Вяземський отримав від царя строге упіменне, через се, що князь Вяземський видаючи знущане ся гончих псів царських над людом звернувся з напівменем до Клегельса, котрий був поліціантом і жандармом.

Люд російський не вірив, щоб молодий цар міг ханати ся таких средств і всю ненависть свою звернувши до тих, котрі стояли поміж престолом а підданими.

Та зміна фронту мала велике усправедливлене. Бо монарх, той сам страшний, неумолимий монарх, підписуючий найдикші вироки, той сам монарх, если хтось до него дібесь, був всегда вирозумілим, завше прощаючим, завше повним доброї волі. Люд то відчув і пізнав, що монарх єсть тільки сліпим урудієм в руках Победоносцева, матери, князів і жандармерії, що єсть в'язнем, ошукуваним, страшним бомбою, замахами, не маючим поняття, що дібсь за мурами його палати.

Нарід російський змінивши фронт, змінив і тактику, сказавши, що терор повинен бути звернений проти зашників і проти правдивим самодержавцям. Сказав і додержав. Від тепер пішов замах за замахом на царських посіпак.

В грудню 1903 року Росія знайшлась у брам війни... Николай II. „не хоче війни“ — говорила Європа і Николай II. її не хотів а війни хотів Победоносцев, хотіли міністер і великі князі.

Победоносцев видів у війні клячу безпеченьства, котра, за одним замахом „очистить“ повітря, розрі-

дять силу нагромаджених газів, при побіді дасть ся винищити небезпечні живла — а потім, що найголовніше — цілу Манджурію перехрестять на царослав'є.

Міністри з великими князями виділи у війні пункт виходу перед чорними хмарами, котрі відносились до мільйонів виданих на залізниці, на Порт-Артур, на склади і магазини, котрі все стояли пусті.

Розпочалась війна з Японією на далекому Востокі а друга домова війна з революціоністами. Япон побідив. Росія зі ссором вертає з поля битви а в дома що дієсь? Застає мільйони свідомих перевороту, мільйони рвучих до революції, мільйони не жербучих, не благаючих о пільги і реформи — але сягаючих по них самі власними руками.

Самодержавіє зляклось і бурмотить під носом о нових порядках. Нарід незадовольняє сим і висилає на тамтой світ підпору за підпорою самодержавія.

На загашене пожежу покликано Мірського. Однак коли Мірський з поєднавчої політики хотів прийти до діл здекларованих... великі князі задрожали зі страху і рушили на ратунок самодержавія.

До Петербурга прибуває Трепов і одержує від царя, котрий утік до Царського Села, опіку над Петербургом. Яка була се опіка не му тут згадувати. Знала она всім. Скажу, що лишень в місяці січні засіано Петербург 1200 трупами.

По забитю Сергія, Каляєвим, самодержавіє загадало о конституції, о полекшах...

І прийшла конституція окуплена кровю тисяч людей а котра не єсть конституцією, а правдивою іронією конституції... Як давніше так і тепер стоїть над усім кат Николай II. (лишень тепер скритий за конституцію) з закровавленими руками та дальше дусить всякі пориви до доброго, взнеслого, ідеального, наповняє дальше вязниці тисячами людей прагнущих добра, волі своїй вітчизні, як рівнож не мало подібних попередним висилає на Сибір і на пшибеніцу.

Місто просьвіти дає своїм підданам нагайку та кулі. Мимо братньої любові між підданими сіє через своїх гнєн незгоду, недовіре, ріжні змови, через котрі відтак ті самі гнєни, котрі змову плянували, зраджують нби своїх товаришів, та висилають на Сибір і на пшибеніцу. Коли катови і його гидрам мало крові, то ідуть між люд і підступом зневолюють нарід до віддання себе в офіру кровожадній системі. Хто почислить скільки трупів було в Росії від року 1903? Здаєсь, що понад сили людські се і що лишень оден Всемогущий знає о сім.

Хтось скаже „таж се держава православна та і батюшка православний!“ Так, кат-батюшка з призначення зве себе православним а в сути річ є нічим. Людина, котра-б мала Бога в серцю здригувала-бись на вид пролитої крові, совість його не мала-б супокою а людина маюча в руках власть над 120 мільйонами положила-б кінець сій системі. Так зробила людина зі совістю але не скотина не кровожадна падлюка.

Для него і так великої Росії мало. Він вислав своїх агентів під покришкою батюшків і на землю американську. Що се за люди, то була нераз уже нагода, їх пізнати. Хто пізнає, то відразує відвертаєсь від них, від їх чорних діл. Се люди без ідеї, служачі за гріш та віддаючі божу честь тому, хто їм той гріш (чи там рубель) кидає.

Однак наступить час, коли нарід весь обновиць ся, пізнає свого правдивого ворога, та і відбуде суд над ним. А нема в світі нічо тяжшого, над суд народа...

Віча в справі Січинського.

1.

Дня 16 с. м. о годині пів до пятої по полудни згромадило ся споре число Галицьких Русинів на гали Йосифа Королишина, щоби обговорити справу засуду М. Січинського і запротестувати проти сього.

Віче отворив председатель місцевого „Товариства Любо-“ д. Йосиф Королишин.

До уряду покликав: на председателя д. Михайла Невідомського а на секретара д. Теодора Малігловка.

Перший забрав слово д. Андрей Поліщук. Прочитавши статю з ч. 17 „Свободи“ спитав: „Чи справді М. Січинський винен?... І всі, як один закликали: „Січинський невинен, він не убійця“!

Палко промовляв д. Николай Навроцький порівнюючи пановане Потоцького в Галичині до роботи того хробака що підгризає цвѣти в огороді.

По нім забрав слово д. Григ. Дженджеристий з Трой, Н. Й. та вказував наші недостачі на полю просьвіти. Бо і не дивно тим, що там в Галичині, бо вони не мають спосібности ані спромоги, але дивно американським Русинам бо вони мають і спосібність та волю просьвіщати ся та ще можуть і тамтим, що в Галичині, допомогти.

Опісля забрав голос Омел. Лазарко та вияснивши справу засуду М. Січинського взивав народ до згоди і солідарности.

На закінчене промовив д. Йосиф Королишин та поставив резолюції з жаданем знесення вироку і цілковитого увільнення Січинського від вини і кари.

Віче закінчено співками: „Не пора, не пора“ і „Який то вітер“.

Вісочий.

2.

Всенародне віче в справі засудження Мирослава Січинського відбуло ся дня 16 мая в Providence R. J.

Віче отворив д. Антін Полотнянка з Провіденс і в горячих словах пояснив ціль віча рівночасно покликуючи ка председателя віча о. І. Струмійського з Вонсокет R. I. а на секр. Дм. Рекрута.

О. Пр. забрав голос і в горячих словах змалював гірку долю галицьких Русинів під панованем Польщі та під скептром Габсбургським. На запит що до вини Мир. Січинського зібрані одноголосно запротестували проти вироку засуджуючого Мирос. Січинського на смерть громовим окликом „Мир. Січинський най жие!“ і „ганьба галицьким Ляхам“.

По нім забрав слово д. Антін Полотнянка з Провіденс R. J. та змалював присутним сумне і гірке положення галицьких Русинів. Згадав за часи Баденівські, за славні вибори

під кермою Гр. Потоцького, та подав під голосоване отсі резолюції до ухвалення зібраним котрі одноголосно прийнято.

Віче, Народне зібране дня 16 мая в Providence R. I. протестує проти кари смерті для Мирос. Січинського і взиває правительство до безпроволочного увільнення його від вини і кпри.

Висказує глибоку погорду і ганьбу Ляхам галицьким, що покликуючи ся на свої впливи в Австрійській державі перевели засуд смерті по своїх мислях.

Взиває руських українських послів і вкладає на них обовязок в імені всього Українського народу домагати ся зі всею рішучістю увільнення від кари смерті Мир. Січинського.

По ухваленю резолюції друг Антін Полотнянка горячими словами заохотив зібраних вічовиків до жертв на фонд школи імені Олени Січинської в Галичині. Зібрано \$9.25.

З черги промовляли д. Григорій Болюх і Григорій Мостовий.

З пісню на устах „Не пора, не пора“ і „Ще не вмерла Україна“ зібрані розійшлись домі.

О. І. Струмійський
м. пр. Антін Бриквич
секр. Дм. Рекрут.

3.

Віче в Мінеаполіс в справі засуду Мирослава Січинського відбуло ся дня 16 мая. Віче отворив Андрей Литвин короткою промовою покликуючи на председателя віча Тимофтя Шеремету а на секретарів Михайла Гусака і Николая Мандзіна.

Забрав голос д. Литвин і горячими словами вивав присутних до запротестування проти засуду М. Січинського. Присутні однодушно запротестували і покладали свої підписи під петицію, яку ухвалено заслати до Ред. Свободи до дальшого ужитку.

Михайл Гусак.

4.

Заходом „Тейлорської Січи“ відбуло ся дня 20 мая с. р. народне віче, скликане в справі засуду Мирослава Січинського. Помимо того, що се був робучий день, народа зібрано ся звиж 200, що натакий плейз, як Тейлор представляє досить поважне число. З того видно, як Русини-Українці відчувують невинність засудженого та раді би з підсерця допомогти йому, як лиш знають та можуть.

Віче зачало ся о 8. годині вечером в галі Otts, котре отворне п. С. Збудовський, організатор місцевої „Січи“ і пояснивши в короткості ціль нинішних зборів підкликав на председа о. Пристая зі Скентон. О. Пристай занявши своє місце покликав на секретарів віча пп. В. Гришка і Е. Вольфа.

Тепер забрав слово о. Пристай і в півтора годинний краснорічній бесіді перейшов історію многострадального українського народа, вказав на причини його біди і нужди, представив заходи ворогів, які мали і мають на цілі знищене на-рода та дійшов вкінці до сучасних подій, які скоїли ся в Галичині. Коли кривд народу назбирало ся в черть, виїшов местник з рабів і вбив ката.

В кінці поставив о. Пристай питане до присутних, за що они вважають Мирослава Січинського? Чи вважають його за мордерця, за такого, за якого його представили ляхи, чи вважають його за местника кривд українського народа? На се відозвало ся 200 голосів гримко та рішучо: „Най жие Січинський! Ганька ляхам, що хочуть валати ся в невинний крові!“ Січинський не є жаден рабівник ані мордерця, лише оборонця поневоленних, кривджених, бо він висше власного життя ставив свій нарід! Проте жадаємо випущення його на волю!“

Слідуючим бесідником по о. Пристай був п. Йос. Сенюк. В своїй бесіді змалював він Січинського як борця-героя, котрий не за для рабунку і не скритовбійчо убив намістника Галичини, але як найліпший син України, палкий умом, чутем, не міг дивити ся холоднокровно на муки свого народа, та взагалі робучого люду і убив тирана, бо думав, що тим бодай в часті зробить кінець лядській евалі. Отже честь і слава борцви і героєви належить ся! А пшибеніца катам і лотрам таким яким був Потоцький котрі обсіли Русь, живлять ся її плодами та ще збиткують ся над своїми кормителями.

Відтак попросив о голос п. М. Кюс, котрий забрав слово для того, що Січинський походить з того самого села що і він, з Чернихова, збараського повіта. Промова його була гейби рідного брата Січинського; зворушений пригадував давніші часи, коли ще родина Січинських жила в його ріднім селі, спімнув за її благодарність та за велику любов до бідного люду.

Виступав на естраду п. П. Кирилюк. В бесіді своїй представляє він образки лядського знущання над українським народом, де падають невинні жертви як в Лядським, Горуцку, Коропці, Чернихові. Далі порівнює польську справедливість судом над Добродіцкою а Січинським відтак заходить глубше в питане, чи Січинський поповнив гріх убиваючи Потоцького. По докладнім розібранню справи вияснило, що Січинський не поповнив жадного гріха, убиваючи ворога свого народа, а що се так є то доказує фактами, як Росія посилає своїх снів бити ворога Японця, благословлячи їх крестом сьвятим через сьвященників, та як Австрія посилає своїх підданих бити Сербів і то таки Олавян — не числячи ім се за гріх. Коли хочемо

заглянути в історію біблійну, в Письмо Сьвяте, то і там знайдемо, що убити ворога свого народа не є жадним гріхом. Мойсей, великий пророк, убив Єгиптянина, а Юдита відтала голову Олофернови.

Велике вражінє зробило на присутних виступлене

з бесідою 12 літнього хлопця, Данила Шумейка. Хлопець сей на вид маленький а з уст його сиплють ся золоті слова; так бадьорно затискає кулаки та взиває всіх до борби з ворогом за долю України, вкінці взиває присутних в імені своїх маленьких товаришів, котрі лишили ся в старім краю до складки на шкільний фонд імені Олени Січинської. І бесіда його не була без успіха, бо в супроводі о. Пристая пішов хлопчик з капелюхом і назбирав \$17.47.

Тут мушу зазначити, що як раз два тижні тому, в тій самій галі і майже ті самі люди, за покликом о. Пристая, при нагоді театру і балю, зложили на фонд шкільний імені Олени Січинської суму \$27.40. Отже разом \$44.87.

П. Федько Трач віддеклямував уривок з „Могили Т. Шевченка“, який як раз надавав ся під сю хвилю, та загрів словами поета до борби і витревалости.

Врешті зголосив ся до слова Стефан Сенюк і висказав, в який спосіб та яких крутіств уживав лядський суд, щоби Січинського узнати винним а тим самим засудити на смерть.

На внесене п. Кирилюка ухвалено отсю резолюцію: Жадаємо знесення засуду смерті на Мирослава Січинського. Жадаємо увільнення Січинського від вини і кари і випущення його на волю. Нехай жие Січинський.

Тепер виступили січовики та під директентурою п. Збудовського відспівали „Ще не вмерла Україна“, „Соколи, соколи“ і „Який то вітер шумно грає“.

А на кінець п. Г. Олійник промовив до зібраних з зазивом вступлення до Читальні і Січи.

G 68

В. Гришко.

Перший Великий Балъ

і театральне представлене

комедії в 1-ім акті

Н а с т о я щ і

заходом Товариства „Українська Муза“

в Jersey City, N. J.

відбуде ся дня 31-го мая

(Decoration Day)

в найбільшій галі нашого міста

ELKS HALL, corner Henderson & York Str.

Грати буде перворядна музика.

Режисер і управ. хору п. А. Гела.

Початок балю о год. 2-ій по полудни а театрального представлення о год. 8-ій вечером. По представленю балъ продовжає ся до раня.

Вступ на Балъ і Представлене лиш 35 цт.

Дуже добра нагода весело забавитись, тим більше, що того дня загальне американське сьвято, день вільний від праці.

Щідчас Балю буде також „Почта любови“.

На сю забаву сердечно запрошує місцевих і дооколичних гостей.

КОМІТЕТ.

ХТО ХОЧЕ

дістати цілком нове виданє

Мая Америки і Канади,

нехай витне се оголошенє і припше його разом з 2 центовою маркою під адресою:

John Nemeth,

457 Washington str.,

New York, N. Y.

ВАЖНЕ ДЛЯ ВСІХ, ЩО ВАЖАЮТЬ МАТИ КРАСНЕ І ПРИЄМНЕ ЛИЦЕ!

Если хочеш мати твар гладку і хорошу, если хочеш раз на завжди поабутись всяким плям, чирків, прищів і пр. уживай нашої мазі

„PULCHRIN“

яка в короткі зробить твоє лице хорошим, гладким і приємним для Вашого оточеня. Велику вагу має се для дівчат, що бажають мати гладку і здорову черу. Виспаємо весчас по одержанню 60 цнт. сріблом або в марках поштових

Sachs Pharmacal Laboratory,
335 Williams Avenue, Brooklyn, N. Y.

РУСИНИ! ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ Р. Н. СОЮЗА. СОЮЗ ПЛАТИТЬ 1000 ДОЛ. ПОСМЕРТНОГО.

Книжки

які можна дістати вскладі книжок „Свободи“:

Америка	15
Ангел та пустельник і т. і.	15
Борба клас і чому бобітники організують ся	15
В Старім і Новім краю	25
Гріхи мільонерів і т. п. С. 7.	15
Дещо з історії православної місії в Америці	10
Дещо про звичаї	30
Дві левади і т. п. С. 5.	15
Дорога любови, то Божа дорога, С. 6.	15
Емігрант	15
Жовнір	10
Журавлі	10
Житє, зарібки, організації і т. п. в Спол. Державах	15
Земельне питанє	15
Зуб за зуб	10
Історія Руси з образками	10
Капітал і праця	15
Книжка рахункова	50
Казка про Жидів	15
Многострадалий народ, огляд історії українського народу	20
Навернений Грішник	20
Народний рух австро-угорських Русинів	15
Новий Завіт	25
Образки і загадки	10
Оповідання	15
Про відступників від рос. православия	10
Про нутро землі	25
Підземні скарби	25
Покуса	10
Псалтир	15
Розмова Поляка з Русином	10
Смерть	10
Стародавні казки та оповідання	15
Степові люди	15
Страйк	20
Стріляй на смерть, робітничая драма	15
Товариска ворожка	15
Унія в Америці	20
Хто з чого жие	15
Які то є люди на землі, з 20 образками	50
Як мужик ходив до царя правди шукати	15
Через кордон	15
Руско-англійський тлумач	60
Польско-англійський тлумач	60
Молитвенники в красній оправі	
Бог Надежда моя	\$2 50
Хліб Душі	2.50
Druh Duszi	1.50
Druh Duszi (в звич. опр.)	.75
Молитвенник малий	1.50
Вінець	1.50
Зборник	2.30

Також можна дістати:

Книжочки колекторські церковні	10
Книжочки Братські	10
Метрики хрещення	3
Метрики шлюбні	3
Метрики смерті	3
Помяник померших душ	10

Пішіть на адресу:

Swoboda,
184 Hudson Str., New York, N. Y.

ЧИТАЙТЕ!

ВАЖНЕ ДЛЯ РОБІТНИКІВ
ВАЖНЕ ДЛЯ ДІВЧАТ!

Безплатне Руске Бюро Праці ім. св. Рафаїла, 339 East 20th Street, New York (близько рускої грек. кат. церкви св. Юрія) межи 1 а з євнєю вишукує роботу для мушин і жєлєтин, і дїляє інформації та поради емігрантам.

Просимо всіх, що знають про яку р-боту на свєім плейзі для мушин, або дївчат, донести про се під слїдуєчою адресою:

ST. RAPHAELS RUTHENIAN FREE EMPLOYMENT BUREAU
339 East 20th St., New York.

Іван Солтис, менеджер.

Свій до свого!

Нумо Братя! Свій до свого! До Мамроша! Вєі до одного! Чужих усіх поминайте, Тільки свого підпірайте. Мамрош Русин справедливий, А в бізнесі все утивий — Хто же хоче більше знати, Прошу прийти й переконались. Горівки найлуччі має, Бо аджик зовсім не тримає. Й так віску, комовицю, Для всіх добру сливовицю. Арак, коняк, рум, паленка І кмінівка солоденька; Вина рівнож всі хороші І то за дешєні гроші. Личо сьвіже і холодне — Лучше бути вже не годне. Є пїгара, щоб курити. Лиш у него тра купити. Тому Братя, памятайте, Та до нього завертайте. А ті, що в контрів прїїжджають, Най сей адрес памятають:

Prof. Mamrosh,
110 Morris str.,
Jersey City, N. J.

Капітал \$100.000.00
Надвизка \$633,431.51
Цїле майно \$4,327,853.05

German Savings & Deposit Bank
на росі 14 01 і Carson уличі.
South Side,
Pittsburg, Pa.

є загально знаний, як один з найлучше проваджених Банків в Пенсильванії, що зповні ствердили і державні контролєри. Щадїть отже і складайте гроші на % тільки в тїм Банку як один з найкращїх. Висилаючи гроші платите від пересилки цїни поштої. Шифкарти на всі лїнії II. і III. кл. Справи військові, нотарїальні і судові залагоджуємо скоро.

Й. Е. Рот, президент,
Й. Е. Ерн від ексєкутив,
А. П. Міллер касїєр,
Ал. Бучак ур. банку.

Золота годинна і ланцюшок за дармо!
Американський загальний заводочування або нїлєвою коверкою. Гварантує, що він тримає добрий час і рїняєсь 10-долларовий годинник. За дармо ко- ну небуль хто спрєдєсть 24 кавалякє вєлєтарєських вєробїв 10 цєнтових. Прїшлїть свїй адрес, а ми вшлємо сї золотарєскї рїчї; коли спрєдєсть прїшлїть \$2.40 за спрєдєні кавалякє ми вшлємо сї годинку і ланцюшок.

CROWN JEWELRY CO. Dept 8
882 Bosworth Ave., Chicago, Ill.

Dr. J. SZLUPAS.
1419 N. Main Ave.,
Scranton, Pa.

Можна єго бачити в офісі:
від 8-ої до 10-ої год. рано,
від 2-ої до 4-ої поп.,
від 7-ої до 10-ої вечер.

Old Phone 1269—B.

ОДИНОКИЙ РУСЬКИЙ ФОТОГРАФ
ПАВЛО ГУРДУС
77 Newark Ave., близько Henderson St.,
JERSEY CITY, N. J.

Прїйдїть до мєстї робїтї і прїдївїть ся моїм робїтї, а якї прїдївїть ся прїдївїть ся, що я більше даю, чїм обїцую. Фотографї виконую старанно і в вською точнєстю.

Дивїть ся добре на нумєр дому!

P. HURDUS,
77 Newark Ave., near Henderson St.,
JERSEY CITY, N. J.

ЧИТАЙТЕ уважно!

Звертаємо увагу усіх Вп. Родимців що одиницям управнєним до пересилки грошей на стейт Коннектікот є

ГАВРИІЛ ДЗЯДИК,
130 Main Str., Derby, Conn.

який є нотарєм публїчним і має кавцію в стейті в сумі 10.000 долєрїв.

У вській справї удавайте ся лиш до него. Він виробляє повновласти, контракти купна і продажи і т. д. Полагоджує справи військові як увільнення від асєнтерунку, контролї, вправ і т. п. Продає шифкарти на всі лїнії корабельні. Мїняє і пересилає гроші до всіх країв.

Тому, Родимці, проч з чужими а удавайте ся лиш до:

GABRIEL DZIADYK,
130 Main Str., Derby, Conn.

Ш. з 17 намінами
ЖЕЛІЗНИЧОЙ
ГОДИНИК
для мушин
і жєлєтин, накручує ся без ключика, поволочування, а гваранціє на 20 лїт, подвійні куверти красєно вкрїанї. Ходить безупинно точно та спеціально вироблений для людей, котрі роблять при жєлєзничїх, і гварантує ся на 20 лїт. Но звичайна нагода — Ми вшлємо сї годинник на кождї адресу за посїлплатою (С. O. D.) \$5.75 і за вєворотом пересилки, в тїм привїлейом, що кождї може його оглїнути, і єсли єму не подобєє ся — то тєдї лє потрєбує платити ані одного цєнта. За такий годинник у вїньшого кушця трєба вєплатити \$7 дол. Дуже гарний 14 кар. золотом поволочєний ланцюшок а дармою — до дєє ся даром до кождого годинника.

EXCELSIOR WATCH CO.
1101 Athenaeum Building, Chicago, Ill.

Одинокий руский адвокат і нотар на цілу Америку

Доктор прав
ЮЛІАН ЧУПНА
Консулярний комісар.

Полагоджує всі справи в Галичїй Процєсє спадковї і ґрунтовї. Вїдбєрє гроші від довжиків. Справи військові. Споряджує контракти, помочи і нє анішї документи. Перепроводжує лїтєбу лїній і сїм анішї ґілотєчї.

3 N. Main Str. WILKES-BARRE, PA.
Адрес поштової: JULIAN CZUPKA, ILL. D.
P. O. Box 372, WILKES-BARRE, PA.

Накладом „СВОБОДИ“ вийшли

Папєрі листові
окрашені гарними вінетами і портрєтами наших руских гєнїєв — Продає друкарня „Свободи“ по цїні 50 пїт. за 25 штук. Адрес: „СВОБОДА“
184 Hudson Str. New York, N. Y.

Dr. J. POLLOCK
176 Newark Ave., Jersey City, N. J.

Рєє зубї без вського болїу. Вєставляє зубї, котрі вповні наслїдують натуральні. Зїспутї зуби вшповнюєсь пїломбамї золотимї, платїновимї або лїстїнимї.

РОБОТА ГАРАНТОВАНА.
Прїймає лїжнєві сїдлєтї, єсли нє можєна вєплатити всєго нараз. У нас розмовїтєсь по руськи.

50 ц. мїсячно за золотий перстєнь, ланцюшон і годинник!
Лише 100 маємо на продаж за мїсячною сплатою!

Щобї ровновєсїдити наш товар, продаємо 100 годинників і ланцюшків поволочування вєрєстї 30 долєрїв в мїсячних рєтах по 50 цїт. лишє по цїні 22 долєрїв.

Бажєючи задовїстїямувати добрє наш годинник, гварантуємо вєго виконанє і механїзм в отворєною ковертою. Берємо єго вєспїдї до рєпарєцїї, а єсли ми сєго нє зробїли, можєтє перєстєти платити мїсячну рєту. Ся гваранція є найлїпша, яка колиєнєбуль дєсь прї продажї годинника. Нашї годинники суть лїпші як ті, які звичайно продаєсь за 30 долєрїв. Ланцюшок є поволочування і гварантований на 20 лїт.

Адвєрїтаємо наш годинник і ланцюшок, лишє 100 штук продамо по цїні 22 дол. в мїсячних рєтах по 50 цїт. Отжє, як бачїтє, продаж по тїй цїні є ограничєна; ми кождої хвїлї маєм право вєтрїматї сїю офєрту. Єсли отжє прїшлєтє замовлєнє вєпїєво, тогдї вжє нє дїстєвєтє нашого товару по цїні вїзвїєнїй.

Прїшлїть прєтє 1 дол. як задєток, а ми прїшлємо на вєшту адресу прєкрасний годинник в ланцюшкє. Рєшту будєтє платити як слїдує в прєтєгу першїх 6 мїсєцїв 6 дол., с. є. 1 дол. мїсячно, а по 6 мїсєцїх 50 цїт. кождого мїсєця, доки цїла сума нє вїстанє вїплатєна. По докованїї сплатї прїшлємо вєм як дарунок золотий перстєнь, цїна котрого під гваранціє є 10 долєрїв, або вєртємо гроші назад.

Спїшїть ся в замовлєнїї і нє вєздєбайте сєї нагоди! Мїсєчні рєти суть так малї, що і найбїдїйшїй можє мати сєй годинник в ланцюшкє і золотий перстєнь, єсли вєплатят 50 цїт. мїсячно.

Пїшїть на адресу:

SATURN WATCH CO.,
Dept. 12,
153 6-th Ave., New York, N. Y.

ВИРОБИ БРАЦКІ

ташлї, шабїя, вїдзнаки, хоругви, у-їформї.

Цїнає і прєвє вєслєє дарєв

Можєтє прїєстї до нас по руськи, словєнськи або польськи

В. Н. MORGAN
13 N. MAIN ST.
SHENANDOAH, PA.

MERCHANTS NATIONAL BANK
ШЕНАНДОА, ПА.

Капітал 100.000.00 дол.
Надвизка 120.000.00 дол.
Дєпозити вїзшє пїв мїлїона долєрїв.

Є є NATIONAL BANK чартерований Урядом Злучєних Дєржав і під бєзпосєредню ковтрєлю тогєж уряду.

Є є єдинокий Банк в Шєнєндєа, Па. що має свїй власний будїнок, в яком мїстїть ся почта.

Вєкладєтє гроші до того Банку а дїстанєтє від них процєнт. Банк сєй вїплатує що року тїсєчї долєрїв процєнту своєм коstumєрам, котрі мають в нїм свої гроші.

Там розмовляє ся по руськи.
Merchants National Bank
на розї уличї Мєйн і Лойд,
Shenandoah, Pa.

THE FIRST NATIONAL BANK
OF MINERSVILLE, PA.

Капітал \$50.000.00. Надвизка і нероздїленї зискї \$93.000.00.
Заснований 1864 року.
Найстаршїй Народний Банк в Скулкїл Кавнтї.

Проводить загальний банковий бізнес. Вїдає мїжнародні монї ордєри, драфти і перєсилає гроші до всіх частїй сьвіта, позичає гроші на рєальностї. Дєпозити сєго банку подвоїлись прєтєгом послїдних 5 лїт і вїносєть тєпєр околє \$500.000.00.

Гроші перєсилає чєрєз фїрму Knauth Nachod & Kuhne, New York, N. Y.

Руска Агенція Корабельна і Пересилка Грошей

з кав-цією 15.000 долєрїв і під ко-трєлю Сєйдїу Жїу Йорк.

184 Hudson Str., New York, N. Y.

Ся Контєра залагоджєє слїдуєчі справи:

Перєоїлає Гроші до всіх країв по цїнах можлїво найтєвїшїх і як найскоршє.

Прєдєє Шифєрти на рїжні лївї корабельні до старєго краю і в краю до Амєрїки по найтєвїшїх цїнах.

Вїробляє повновласти, контракти купна і продажї вєспїтєрєні підписом кождїм; прєпрєводжє вєлїкї нїшї справи зі судамї і старєкравимї властїям.

Полагоджєє справи військові, як увільнєнє від асєтирунку, військовї контролї, увільнєнє від вправ і т. п.

Мїняє гроші — старєкравї на амєрїканєскї і амєрїканєскї на краєві слєдє бїжучого курєу.

Адреса:

Ruthenian Exchange Co.
184 Hudson Str., New York, N. Y.

Читалисьте вже нову газету

ШЕРШЕНЬ?

Правда, яка цікава і сьмішна? Образків повно, а чєшє усіх ворогів Руси завзєто, бєз страху...

4-тє чїсло „Шєршєня“ вїйшло на сьвєтє, 5-тє вїйдє 1 го мая і його дїстануть тїльки прєдплатникї.

Навїть до рїдного брата нє прєлєтїть „Шєршєнь“ бєз грошїй. Тому спїшїть ся і прїсїлаєтє замовлєнє і гроші на таку адресу:

„SZERSZEN“
184 Hudson Street, New York, N. Y.

Лїкар + Спеціалїст

Doctor S. Robert Schultz
39 East 7th Str. New York.

Тєлєфон 3645 Orchard.

Лїчїть усьакї недуги дїточї, мужєскї і жїночї.

Вїлїчєнє — єсли можлївє — гварантує ся.

Лїчїть пїслє найновїшїх систєм елєктрїкою, та посїдає найлучтїшї елєктрїчні машини.

Дослїджує при помочи прємїєн Рєнтгєна. Nebulitzer — єдиноке найуспїшнїшє срсєтво прєтї катару при помочи інгалєцїї.

DOCTOR SCHULTZ
39 E. 7th Str., New York City,
помїж 2 а 3 євнєю

Оден з найбільших броварів в Америці.

Варить пиво на краєвий спєсїб. бєз вських прїмїшкє.

Хто лиш раз покєштує сєго пива, то вїньшого вжє нє будє пити.

Голова від него нїколи нє болїтє, бо єсть здоровє і поживнє.

Нє трєба єго зрєш-тою хвалити, бо добрє само за сєбє говорїть.

E. ROBINSON'S SONS,
Lager Beer Brewery,
435 to 455 N. 7-th Str., Scranton, Pa.

Тєлєфон calls:
General Office 2333, Night Call 4854.